

karelspilko

volný pád do sebe

Bud' tím, kým skutečně jsi

VOLNÝ PÁD DO SEBE

Bud' tím, kým skutečně jsi

Pardubice 2018

Karel Spilko

VOLNÝ PÁD DO SEBE – Buď tím, kým skutečně jsi

© Karel Spilko, 2018

ISBN 978-80-87913-19-2

BUĎ TÍM, KÝM SKUTEČNĚ JSI

Až zjistíš, že nejsi osobou, kterou nazýváš svým jménem,
velmi se ti v životě ulehčí.

To poznání je pro TEBE nevyhnutelné.

Připomene ti tvůj Domov, kdo skutečně jsi,
co je tvou Pravou Podstatou.

Dříve či později nevyhnutelně pocítíš,
že trans způsobený ztotožněním se se svým tělem a myslí,
ti již nevyhovuje.

Jako ustupující horečka, se kterou sis nevěděl rady,
pochopení tvé vlastní Esence bude tím jediným práškem,
který tě této nemoci zbaví.

Jsi tím, kdo vnímá tělo, myšlenky a emoce,
jejich kaskádu, vzlety a pády.

Jsi tím, kdo vnímá situace, které si sám sobě připravuješ
na nevědomé úrovni, aby ses probudil
z iluze spánku osoby, kterou sis mylně přivlastnil.

Jsi vnitřní ticho, tichý prostor,
který vše pozoruje a pozorováním také vše uvádí v život.

Jsi Světlo, které i v té nejhlubší tmě
svítí svým vnitřním plamenem.

Jakmile zavřeš oči,
vnímání prostoru tě zavede do tvého Domova.
V SOBĚ najdeš bezpečný přístav, kotvu naděje,
vodu, která tě osvěží.
V SOBĚ se můžeš skrýt před přívalem smutných časů,
ze SEBE můžeš podnikat dobrodružné výpravy
do fyzické reality.

Ze svého Domova čerpáš Lásku,
kterou můžeš zalévat zahradu tam „venku“.

Jakmile si uvědomíš, kdo skutečně jsi, bude to tvé největší
vítězství, tvé první místo, tvá zlatá medaile.

Nikdo tě nemůže předhonit a vzít ti to, co je již věky věků tvé.
Žádná prohra se nekoná, protože žádná neexistuje.

Jsi již TEĎ vítězem, stačí si to jen uvědomit.

A všechna další místa obsadí klid, ticho, láska a vnitřní radost.
Bude to ta největší olympiáda ze všech olympiád.

Vysvětlení

Pokud v textu píšeš TY, SEBE, ON, BŮH, JÁ, Zdroj, Vědomí, Nekonečná Láska, Nejvyšší Inteligence, Pravá Podstata, Síla, Domov, Esence (slova, která neobvykle začínají velkým písmenem), „vzadu“ nebo zadní linie, myslím tím naši Skutečnou Podstatu – inteligentní energii, která si sama sebe v projeveném stavu uvědomuje a je samotným vnímáním hry Života. Jsme to my sami ve svém nejhlubším chápání.

Pokud v textu píšeš „já“, osobnost, osoba, člověk, „vpředu“ nebo přední linie, myslím tím soustavu těla a mysli, se kterým se Vědomí – TY mylně ztotožňuje a z tohoto sebe-zapomnění na svou podstatu vznikají zmatené představy a problémy ve fyzické dualistické realitě.

Naše záchrana, pokud to tak můžeme nazvat, je rozpomenutí se na svou skutečnou skutečnost, podstatu SEBE a její vědomé zahrnutí do každodenního života. Človíček tam „vpředu“, tak spadne do své podstaty, prozaicky do SEBE, a stane se tak úplným chápáním a poznáním této virtuální hry jménem Život.

OBSAH

1. Zapomnění	9
2. TY – Zdroj všeho	14
3. Tam „venku“	25
4. Když už hraješ	31
5. Osoba, kterou se nazýváš	39
6. Tanec forem	44
7. Chvilka pro sebe	54
8. Přestaň se trápit a měj rád	59
9. Vše plyne – alchymie reality	69
10. Jednoduše jednoduchý život	81
11. Nikde jinde to není	87
12. Sváteční den	91
13. Staň se bláznem	96
14. Konečně úleva	102
15. Ajajaj	112
16. Co si přeješ	122
17. Rozdávání dárků	129
18. Volný pád	135
19. Nevyhnutelná transformace	143
20. Navigace proudu	155
21. Má to nějaký smysl?	168
Závěrem... ..	171

1.

ZAPOMNĚNÍ

TAM A TADY

Tam „venku“, ve fyzické realitě, vystupuješ jako osoba,
člověk.

TY – Zdroj jsi tak v SOBĚ vytvořil nástroj, skrze který
poznáváš svět myšlenek a emocí.

Nástroj je nástroj a TY jsi umělec, který na něj hraje.

Nástroj má své jedinečné vlastnosti a kvality,
aby zněl svou sobě vlastní melodií.

Tak se nástroj může projevit ve hře Života
– v orchestru nejrůznějších situací a podmínek.

Vpředu jsi jako osoba, vzadu jsi TEN, kdo ji pozoruje,
vnímá a zároveň v ní hraje.

Osobu – nástroj – tělo a mysl jsi vytvořil proto,
abys poznal na fyzické úrovni jednu část své existence.

Hraješ svou melodii na mnoha úrovních, v mnoha
frekvenčních hladinách a fyzická realita je jednou z nich.

Tak prožíváš SÁM SEBE, jako Tvořitele zkušeností,
které následně skrze smysly vnímáš.

Tak ochutnáváš SEBE v různých situacích, z různých úhlů.
Nejsi osobou, je jen tvou projekcí a pomůckou ve světě tvarů.

Nejsi svým tělem, je jen vozítkem na pouti pěti-smyslovou
realitou. Pokud na to nezapomeneš,
nebudeš nikdy lapen do svých vlastních melodií.

ZAPOMNĚNÍ

Když zapomeš na svou Pravou Podstatu
a mylně se ztotožňuješ se svou osobností – tělem a myslí,
potom jsi zranitelný a zralý k manipulaci ze strany
společnosti a ostatních.

Potom možná děláš práci, kterou jsi nikdy dělat nechtěl,
žiješ s partnerem, který pro tebe není vhodný
nebo žiješ s rutinou, která tě stahuje energeticky dolů.

Když jsi plně „vpředu“, neslyšíš hlas SEBE – Zdroje,
který ví, kudy vede králičí nora.

Blokuješ tak tok energie, když se snažíš v sobě něco potlačit,
když nedáváš průchod silné touze (od Zdroje).

Nemáš se o co opřít, nemáš referenční bod,
ze kterého se můžeš na vše podívat
z perspektivy tvé Podstaty.

Funguješ v uzavřeném kole stále se opakujících situací,
emocí a myšlenek.

Hlava v písku nenachází řešení, nevidí jiné obzory.

Pokud však svou pozornost obrátíš ke Tvůrci – SOBĚ,
najdeš odpovědi na všechny své otázky.

Získáš kompas, který ti ukáže tvůj SKUTEČNÝ SEVER.

Potom se mnoha věcí, kterými se obklopuješ, zbavíš,
nebudeš se bát něco (někoho) ztratit
a nebudeš vše brát tak vážně.
Budeš si jistý – sám sebou,
protože budeš plně zabydlený ve svém nitru – Domově Lásky.
Potom se věci začnou samy tajuplně dávat dohromady
a ty budeš na každé křižovatce vědět,
zda odbočit nebo jet dále rovně.
Může přijít vlna, která tebou oťrese, ale nesrazí na kolena.
Můžeš být promáčený deštěm světa
a přitom klidný ve svém nitru.
Pocítíš jistotu, že vědomě sleduješ vlastní Směr,
vlastní Zdroj, vlastní Proud.

Canon

2.

TY – ZDROJ VŠEHO

VĚDĚT, KDO JSI

To, nejdůležitější, co je třeba poznat, je to,
kdo jsi, kdo je tvá Pravá Podstata.
Kým jsi ve svém nitru, kdo se skrývá za tvýma očima,
kdo pozoruje myšlenky a vnímá emoce.
Kdo je ten, který si uvědomuje tělo, chutě, touhy, přání
a různé pocity během dne.
Vše, co dokážeš vnímat, nemůžeš být TY, ale jsi tím,
kdo to vše vnímá a doslova uvádí v život.
Jsi samotným vnímáním objektů ve fyzické rovině a formy,
se kterými se zde setkáváš, jsou tvé vlastní výtvoři.
Jsi beze jména, bez tvaru, proto se nemůžeš nikde najít.
Můžeš se však ve svém nitru cítit
jako Lásky, Klid, Mír nebo Bytí,
Vnitřní ticho, pocit JÁ JSEM,
různá jména pro stejný cíl – pro tvou Podstatu.
Jsi neuchopitelný, a proto mysl (také výtvor)
TEBE považuje za jakési sci-fi.
Jakmile najdeš cestu k SOBĚ – ke Zdroji,
to, co tě trápilo v popředí fyzické reality jako osobu,
se kterou ses mylně identifikoval,
samovolně odpadne, ztratí to svou důležitost.

Bude ti z pohledu Zdroje – TEBE připadat úsměvné,
čím vším ses v přední linii trápil,
kvůli čemu ses cítil nešťastný a neúplný.
Svět budeš vnímat jinak než doposud,
protože se na něj budeš dívat z odlišného pohledu.
Zjistíš, že jsi prostorem pro zkušenost, pro bolest i radost,
prostředím pro zážitky.
Tak si uvědomíš svou Podstatu.
Jsi za tím vším, pár milimetrů od toho celého humbuku,
vzdálený, klidný, i když v přední linii hraješ
jednu ze svých postav, hněváš se, trápíš, raduješ a miluješ.

ZDROJ – NEKONEČNÉ VĚDOMÍ

Když poznáš sebe jako Zdroj – Nekonečné Vědomí,
přirozeně se ztišíš.

Většinou se změní i tvé vyjadřování,
možná přestaneš být tak hektický a nervózní.

Pluješ v oceánu své vlastní zdrojové energie
cestou nejmenšího odporu.

Příležitosti přicházejí sami od sebe, dveře se otevírají
a věci se sami tajuplně začnou dávat do pořádku.

TY si vše užíváš z pozice, která vlastně pozicí není,
je to klidné místo uvnitř SEBE.

Tvá rozhodnutí jsou v souladu s kosmickým záměrem.

Tvé načasování pro případnou akci rezonuje
s tvým vibračním nastavením.

Život je konečně volný bez egoistického stisku,
kontroly a ovládání.

Přání, která se plní většinou lehce, jsou pro tebe
pouhým zpestřením tvé fyzické pouti.

Svůj nejdůležitější cíl jsi již dosáhl – najít SEBE,
svou Podstatu, svůj Domov.

A vše ostatní, co bude přidáno,
je pouze vedlejším efektem tohoto skvělého nálezu.

NENECHAT SE POLAPIT DO NASTRAŽENÝCH SÍTÍ

System, ve kterém žiješ, tě ovládá svými požadavky.
Je zaměřen na tvou osobnost – tvé malé pracovní já,
které je lehce manipulovatelné,
protože zapomnělo na svého Tvůrce.

Je to nástroj, který chce existovat samostatně
a sám také řešit různé životní situace.

Jenže bez uvědomění si moudrosti, souladu
a vzájemného spojení se Zdrojem, ze kterého vzniklo,
jej okolní svět – systém – společnost – kolektivní mysl
má v hrsti.

Našeptává mu, aby o něco bojoval, toužil po lepším autě,
větším domě, spoustě věcí,
aby cestoval na exotická místa a utrácel peníze za to,
co TY ze své pozice Tvůrce nepotřebuješ.

Jako Zdroj jsi naplněný, klidný a spokojený takový, jaký jsi.

Jenže malé já – ego - osoba je chycena v iluzi
úspěchů, kariéry a touze po stále lepších prožitcích,
a tak žije ve vězení vymyšlených potřeb.

Věří pohádce „*Nebudu št'astný, pokud si nepořádím to a to,
nezažiju to a to...*“.

Chytá se tak do nastražených sítí a ztrácí volnost, lehkost
a radost z prostého bytí.

Vzájemný soulad se Zdrojem je pomocná ruka
a jeho jediná záchrana.

Tak neutone ve věčně měnících se požadavcích.

Zdroj – TY je kapitánem, který nenechá loď bez dozoru
a naviguje ji na klidná místa.

Pluje pod plachtou skromnosti, do které vane vítr radosti.

Přesunutím pozornosti ke svému Domovu
– do vnitřního světa, ze kterého se díváš „ven“,
neztrácíš ze zřetele svůj bezpečný přístav.

Tak nalezneš SEBE a osvobodíš i svého pomocníka
– svou osobu tam „vpředu“.

Tak pochopíš, jak se hra Života hraje.

Dívat se zezadu dopředu a nezabloudit ve světě forem.
Velká příležitost, jediná šance.